

[Kirsten Sparre Andersen.]

om behandlingsmulighederne skal samles i indenrigsministeriet eller i socialministeriet. Både alkoholmisbrugere og narkotikamisbrugere er jo desværre i forvejen i vid udstrækning storbrugere inden for såvel det sociale som det sundhedsmæssige område.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Må jeg have lov først at sige til fru Kirsten Sparre Andersen, at jeg i og for sig har den lille drøm, at jeg kunne få lidt rigeligere midler til bekæmpelsen af alkoholskadede, da vi jo har betydelig større midler til narkotikabekæmpelsen, men det er i og for sig en anden sag, og i anledning af det spørgsmål, som fru Kirsten Sparre Andersen stiller, vil jeg gerne sige følgende:

Ifølge sygehuslovens § 16 driver amtskommunerne behandlingsinstitutionerne for alkoholskadede, i det omfang behandlingen ikke finder sted på psykiatriske hospitaler eller afdelinger. Det fastslås samtidig, at forvaltningen af disse opgaver varetages af amtskommunernes sygehusudvalg.

Når man i sygehusloven henlægger forvaltningen af disse opgaver til amtsrådenes sygehusudvalg, har man lagt sig på linje med den tidligere lovgivning, der byggede på en betænkning fra 1958 om forsvaret for alkohollidende. Man har her anskuet alkoholisme som et medicinsk problem med hovedvægten lagt på den lægelige og den lægeligt-sociale behandling af patienterne, og man har derfor også ved den fremtidige tilrettelæggelse af administrationen af disse institutioner fundet det naturligt og hensigtsmæssigt at henlægge denne del af behandlingen af alkoholmisbrugere under sygehusvæsenet.

Ved at henlægge opgaven til sygehusudvalget har man også ønsket, at der skal ske en ligestilling i bevillingsmæssig og planlægningsmæssig henseende mellem den behandling af alkoholpatienter, der finder sted på sygehusambulatorier, og den behandling, der finder sted på institutioner, der er beliggende geografisk adskilt fra et sygehus.

Når det drejer sig om bistand til narkotikamisbrugere, er forholdet det, at ansvaret for det behandlingssystem, der er opbygget i overensstemmelse med anbefaling fra kontaktudvalget vedrørende ungdomsnarkomani, er henlagt til de sociale myndigheder.

Begrundelsen herfor er, at narkomani må betragtes som et symptom på sociale tilpasningsvanskeligheder og ikke som en sygdom. Dette betyder, at indsatsen i meget høj grad er koncentreret om det socialpædagogiske og revalideringsmæssige og i mindre grad om den lægelige behandling.

Lad mig her yderligere sige, at kontaktudvalget nu også beskæftiger sig med alkoholskadede og ikke bare narkotikamisbrugere.

Når bistandsloven træder i kraft den 1. april 1976 og amtskommunerne får ansvaret for de eksisterende centre for ungdomsnarkomani m. fl., vil disse centre ifølge bistandslovens almindelige principper stå til rådighed også for alkoholmisbrugere, der har gennemgået en behandling inden for sygehusvæsenets rammer. Selv om der er en god begrundelse for den nuværende opdeling af de to behandlingsområder, har fru Kirsten Sparre Andersen ret i, at problemerne omkring behandlingen og resocialiseringen af alkoholmisbrugere og stofmisbrugere ofte er de samme, og det er derfor meget vigtigt, at der på dette som på mange andre områder etableres et tæt samarbejde mellem sygehusmyndigheder og de sociale myndigheder.

Jeg vil derfor gerne give tilsagn om, at spørgsmålet bliver drøftet nærmere mellem indenrigsministeriet og socialministeriet, efter at man forinden har rettet henvendelse til de kommunale organisationer om de eventuelle problemer, kommunerne måtte have ved administrationen af det pågældende område.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Jeg vil gerne takke indenrigsministeren for det lange og fyldestgørende svar og tilføje, at jeg tror, indenrigsministeren vil blive meget populær ude i amtskommunerne, hvis indenrigsministeren tager en sådan forhandling, fordi jeg ved, det er et stort ønske i mange amtskommunale forsamlinger, at man kan få denne sammenkøring af disse to behandlingsformer, som absolut vil komme alle både narkotikabehandlede og navnlig alkoholskadede til gavn.

Ebba Strange (SF):

Jeg lyttede med interesse til indenrigsministerens svar på det af fru Kirsten Sparre Andersen stillede spørgsmål, men vil godt